

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.I.46/2020/63.

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, 2021. évi június hó 1. napján megtartott nyilvános ülés alapján, 2021. június 15. napján meghozta a következő

Ítéletet:

Az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntető ügyben a Kaposvári Törvényszék 2020. március 03. napján kelt 20.B.548/2017/265. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában a 2012. október 27. napjától 2013. június 13. napjáig háziőrizetben töltött idő számít be a kiszabott szabadságvesztésbe.

A vádlottal szemben a vagyonekhozásra vonatkozó rendelkezéseket mellőzi.

A vádlottól lefoglalt, a Magyar Államkincsar Budapesti és Pest Megyei Igazgatóság Állampénztári Iroda Hatósági Letétkezelő Osztályán Bü.90.605 számú letétben kezelt 6.665 /Hatezer-hatszázhatvanöt/ Euró és 13 /Tizenhárom/ román lej lefoglalását megszünteti és kiadni rendeli Terhelt1 I. r. vádlottnak.

Terhelt3 III. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonekhozást mellőzi.

Terhelt16 XVI. r. vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztés tartama helyesen 1 /egy/ év.

A vádlott által 2013. október 06. napjától 2013. december 18. napjáig előzetes fogvatartásban töltött idő számít be a kiszabott szabadságvesztésbe.

Terhelt17 XVII. r. vádlottal szemben 200.000,- /Kettőszázezer/ Ft vagyonekhozást rendel el.

A vádlott által 2019. február 28. napjától 2019. március 01. napjáig, majd 2019. június 24. napjától 2020. március 03. napjáig előzetes fogvatartásban töltött idő számít be a kiszabott szabadságvesztésbe.

Az Kft1 City Bank Zrt.-nél és az Erste Bank Hungary Nyrt.-nél, valamint a Kft2 Raiffeisen Banknál és a Kereskedelmi és Hitelbank Zrt.-nél kezelt számláira érkező pénzüsszrege elrendelt záralávételt feloldja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt9 IX. r., Terhelt10

X. r., Terhelt11 XI. r., Terhelt12 XII. r., Terhelt13 XIII. r., Terhelt14 XIV. r., Terhelt15 XV. r., Terhelt16 XVI. r., Terhelt17 XVII. r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült összesen 308.482,- /Háromszáznolcezer-négyszáznolcvankettő/ Ft bűnügyi költségből az államnak köteles megfizetni:

36.000,- /Harminchatezer/ Ft-ot Terhelt7 VII. r. vádlott,
36.000,- /Harminchatezer/ Ft-ot Terhelt8 VIII. r. vádlott,
36.000,- /Harminchatezer/ Ft-ot Terhelt10 X. r. vádlott,
27.432,- /Huszonhétezer-négyszázharminckettő/ Ft-ot Terhelt12 XII. r. vádlott,
40.207,- /Negyvenezer-kétszázhet/ Ft-ot Terhelt15 XV. r. vádlott,
60.843,- /Hatvanezer-nyolcszáznegyvenhárom/ Ft-ot Terhelt16 XVI. r. vádlott,
36.000,- /Harminchatezer/ Ft-ot Terhelt17 XVII. r. vádlott, míg a fennmaradó 36.000,- /Harminchatezer/ Ft-ot az állam viseli.

Indokolás

[1] A Kaposvári Törvényszék 2016. június 9. napján kelt B.458/2013/364/III. számú ítéletében – az 1978. évi IV. törvény alkalmazásával – bűnösnek mondta ki

[2] Terhelt1 I. r. vádlottat 2 rb. folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /4/ bekezdés), 1 rb. folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /3/ bekezdés), 3 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §) és 2 rb. folytatólagosan elkövetett számviteli rend megsértésének büntetében (1978. évi IV. törvény 289. § /1/ bekezdés, /4/ bekezdés b/ pontja), ezért az I. r. vádlottat halmazati büntetésül 5 év 6 hónap börtönbüntetésre és 200 napi tétel - 2.500 Ft napi tétel megállapításával 500.000 Ft összegű – pénzbüntetésre, 5 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra, valamint 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtásába beszámítani rendelte az I. r. vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt, továbbá 808.948.340 Ft vagyonekobzást rendelt el vele szemben;

[3] Terhelt3 III. r. vádlottat 1 rb. folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /4/ bekezdés), 4 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §), 2 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /4/ bekezdés) és 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /3/ bekezdés), ezért a III. r. vádlottat halmazati büntetésül 4 év börtönbüntetésre és 100 napi tétel - 2.500 Ft napi tétel megállapításával 250.000 Ft összegű – pénzbüntetésre, 5 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra, valamint 4 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte, vele szemben 188.989.278 Ft vagyonekobzást rendelt el;

[4] Terhelt4 IV. r. vádlottat 2 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. /1/ bekezdés, /4/ bekezdés), 2 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés,

/3/ bekezdés), 3 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §), 3 rb. folytatólagosan elkövetett számviteli rend megsértésének büntetében (1978. évi IV. törvény 289. § /1/ bekezdés, /4/ bekezdés b/ pont), ezért a IV. r. vádlottat halmazati büntetésül 4 év 6 hónap börtönbüntetésre, 100 napi tétel - 2.500 Ft napi tétel megállapításával 250.000 Ft összegű – pénzbüntetésre, valamint 4 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte, beszámítani rendelte a szabadságvesztés végrehajtásába a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt;

[5] Terhelt5 V. r. vádlottat bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /4/ bekezdés), 2 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /3/ bekezdés), 3 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §), 3 rb. folytatólagosan elkövetett számviteli rend megsértése büntetében (1978. évi IV. törvény 289. § /1/ bekezdés, /4/ bekezdés b/ pont), ezért az V. r. vádlottat halmazati büntetésül 4 év 6 hónap börtönbüntetésre, 100 napi - 2.500 Ft napi tétel megállapításával 250.000 Ft összegű – pénzbüntetésre, 5 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélete, beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt, ezen túlmenően elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 24.B.37520/2008/14. számú ítéletével kiszabott 2 év próbaidőre felfüggesztett 6 hónap börtönbüntetés utólagos végrehajtását;

[6] Terhelt6 VI. r. vádlottat bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében 1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /4/ bekezdés), 2 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /3/ bekezdés), 3 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §), 1 rb. folytatólagosan elkövetett számviteli rend megsértésének büntetében (1978. évi IV. törvény 289. § /1/ bekezdés, /4/ bekezdés b/ pont), ezért VI. r. vádlottat 4 év börtönbüntetésre, 100 napi tétel - 2.500 Ft napi tétel megállapításával 250.000 Ft összegű – pénzbüntetésre, 5 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra és 4 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte;

[7] Terhelt7 VII. r. vádlottat 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /4/ bekezdés), 3 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /3/ bekezdés), 4 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §), 1 rb. folytatólagosan elkövetett számviteli rend megsértésének büntetében (1978. évi IV. törvény 289. § /1/ bekezdés, /4/ bekezdés b/ pont), ezért a VII. r. vádlottat 3 év börtönbüntetésre, 100 napi tétel - 2.500 Ft napi tétel megállapításával 250.000 Ft összegű – pénzbüntetésre, 5 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra és 4 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte;

[8] Terhelt8 VIII. r. vádlottat 2 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /3/ bekezdés), 2 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás büntetében (1978. évi IV. törvény 276. §), 1 rb. számviteli rend megsértésének büntetében (1978. évi IV. törvény 289. § /1/ bekezdés, /4/ bekezdés b/ pont), ezért a VIII. r. vádlottat halmazati büntetésül 2 év 4 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, 100 napi tétel - 2.500 Ft napi tétel megállapításával 250.000 Ft összegű – pénzbüntetésre és 3 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés

esetleges végrehajtásának esetére beszámítani rendelte a VIII. r. vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt;

[9] Terhelt9 IX. r. vádlottat 2 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /3/ bekezdés), 2 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §), 1 rb. számviteli rend megsértésének büntetében /1978. évi IV. törvény 289. § /1/ bekezdés, /2/ bekezdés b/ pont), ezért a IX. r. vádlottat halmazati büntetésül 2 év 6 hónap börtönbüntetésre, 100 napi tétel - 2.500 Ft napi tétel megállapításával 250.000 Ft összegű – pénzbüntetésre, 3 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A törvényszék elrendelte a Budapesti XX-XXI-XIII. Kerületi Bíróság 8.B.XX.392/2008/18. számú ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetés, a Kaposvári Városi Bíróság 9.B.4/2009/27. számú ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetés, valamint a Kaposvári Városi Bíróság 9.B.556/2009/85. számú ítéletével kiszabott 2 év börtönbüntetés utólagos végrehajtását;

[10] Terhelt10 X. r. vádlottat 3 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /3/ bekezdés), 3 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §), ezért X. r. vádlottat – mint különös visszaesőt – halmazati büntetésül 1 év 10 hónap börtönbüntetésre, 100 napi tétel - 2.500 Ft napi tétel megállapításával 250.000 Ft összegű – pénzbüntetésre, 3 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra és 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A bíróság a Szolnoki Városi Bíróság 6.B.306/2004/2. számú, illetve a Kaposvári Városi Bíróság 4.B.447/2007/36. számú ítéletével kiszabott börtönbüntetésekéből engedélyezett feltételes szabadságot megszüntette és elrendelte ezen ítéletek végrehajtását, megállapította, hogy a X. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható;

[11] Terhelt12 XIII. r. vádlottat 3 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /3/ bekezdés/ és 3 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §), ezért Terhelt12 XIII. r. vádlottat 3 év börtönbüntetésre, 100 napi tétel - 2.500 Ft napi tétel megállapításával 250.000 Ft összegű – pénzbüntetésre, 3 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra ítélte és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte;

[12] Terhelt13 XIV. r. vádlottat 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /3/ bekezdés) és 3 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §), ezért a XIV. r. vádlottat 1 év 6 hónap börtönbüntetésre, 100 napi tétel - 2.500 Ft napi tétel megállapításával 250.000 Ft összegű – pénzbüntetésre, 3 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra és 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte, valamint elrendelte a Kaposvári Városi Bíróság 9.B.609/2009/10. számú ítéletével kiszabott 1 év 4 hónap börtönbüntetés utólagos végrehajtását;

[13] Terhelt14 XV. r. vádlottat 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /3/ bekezdés/ és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §), ezért a XV. r. vádlottat, mint különös visszaesőt, halmazati büntetésül 1 év 4 hónap börtönbüntetésre, 100 napi tétel - 2.500 Ft napi tétel megállapításával 250.000 Ft összegű – pénzbüntetésre, 3 év

gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra és 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Megszüntette a Szekszárdi Városi Bíróság 1.B.436/2008/19. számú ítéletével kiszabott 1 év 3 hónap börtönbüntetés végrehajtásából engedélyezett feltételes szabadságot és elrendelte végrehajtását. Megállapította, hogy nevezett XV. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható;

[14] Terhelt15 XVI. r. vádlottat 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /3/ bekezdés) és 1 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §), ezért a XVI. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év 6 hónap végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztésre, 100 napi tétel - 2.500 Ft napi tétel megállapításával 250.000 Ft összegű – pénzbüntetésre és 3 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra ítélte;

[15] Terhelt16 XVII. r. vádlottat 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /4/ bekezdés) és 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §), ezért a XVII. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év 8 hónap 4 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 100 napi tétel pénzbüntetésre, mely napi tételének összegét 2.500 Ft-ban határozta meg, így az összesen 250.000 Ft összegű. A szabadságvesztés végrehajtásának esetére beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt;

[16] Terhelt17 XVIII. r. vádlottat 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /4/ bekezdés) és 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §) és 2 rb. számviteli rend megsértésének büntetében (1978. évi IV. törvény 289. § /1/ bekezdés a/ pont), ezért XVIII. r. vádlottat 1 év 10 hónap 4 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, 100 napi tétel - 2.500 Ft napi tétel megállapításával 250.000 Ft összegű – pénzbüntetésre, valamint 3 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra ítélte.

[17] A törvényszék Terhelt2 II. r. vádlottat a 2 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /4/ bekezdés) és 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /3/ bekezdés és

[18] Terhelt11 XI. r. vádlottat 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /3/ bekezdés), 1 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. törvény 276. §) és 1 rb. számviteli rend megsértésének büntette (1978. évi IV. törvény 289. § /1/ bekezdés, /4/ bekezdés b/ pont) miatt emelt vád alól felmentette.

[19] A törvényszék a benyújtó4 által előterjesztett polgári jogi igényt elutasította, rendelkezett az eljárás során lefoglalt, zár alá vett dolgok sorsáról, és az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[20] A törvényszék ítéletét a Győri Ítéltábla a 2017. november 7. napján kihirdetett Bf.19/2017/22.szám alatti ítéletével fenti vádlottak vonatkozásában a Be.373.§ /1/ bekezdés

III/a pontja, Terhelt17 XVII.r. vádlott esetében pedig a Be.351.§ /2/ bekezdés b/ pontja szerinti megalapozatlansági ok folytán a Be. 376.§ /1/ bekezdése alapján is hatályon kívül helyezte azzal, hogy az Terhelt11 XI.r. vádlott vonatkozásban nem terjed ki a számviteli rend megsértésének vádja alóli felmentésre.

[21] A Kaposvári Törvényszék a megismételt eljárásban 2020. március 3. napján hozott 20.B.548/2017/265. számú ítéletében bűnösnek mondta ki:

[22] Terhelt1 I. r. vádlottat 2 rb. folytatólagosan elkövetett csalás büntetében (1978. évi IV. törvény / 1978. évi IV. törvény/ 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés), 1 rb. folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (az 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés), 3 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (az 1978. évi IV. törvény 276. §), 2 rb. folytatólagosan elkövetett számviteli rend megsértésének büntetében (az 1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont).

Ezért I. r. vádlottat – halmazati büntetésül 2 évi, 5 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 4 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500 Ft-ban állapította meg, az így kiszabott 500.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett a pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A szabadságvesztés végrehajtása esetére beszámítani rendelte az I. r. vádlott által fogvatartásban töltött időt, továbbá vele szemben 336.168.301 forint vagyonekbezártást rendelt el,

[23] Terhelt2 II. r. vádlottat 2 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés), valamint 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés) mondta ki bűnösnek.

Ezért a II. r. vádlottat – halmazati büntetésül - 2 év 4 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, valamint 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A bíróság a pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500 Ft-ban határozta meg, az így kiszabott 250.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról,

Terhelt3 III. r. vádlottat 1 rb. folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés), 4 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §), 2 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés) és 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés), mondta ki bűnösnek.

Ezért Terhelt3 III. r. vádlottat – halmazati büntetésül 2 évi, 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, 100 napi tétel pénzbüntetésre és 4 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés napi tételének összegét 2.500 Ft-ban állapította meg, az így kiszabott 250.000 Ft meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság III. r. vádlottal szemben 43.645.278 forint erejéig vagyonekbezártást intézkedést alkalmazott,

[1] Terhelt4 IV. r. vádlott bűnösségét 2 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés) és 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] állapította meg.

[2] Ezért a IV. r. vádlottat – halmazati büntetésül – 2 év, 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, valamint 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500 Ft-ban határozta meg, rendelkezett az így kiszabott 250.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, továbbá a IV. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról,

[3] Terhelt5 V. r. vádlottat 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés), 2 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés), 3 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §), 2 rb. folytatólagosan elkövetett számviteli rend megsértésének büntetében (1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont) és 1 rb. számviteli rend megsértésének büntetében (1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont), mondta ki bűnösnek.

[4] Ezért a bíróság V. r. vádlottat – halmazati büntetésül – 400 napi pénzbüntetésre és 3 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 2.500 Ft-ban határozta meg, rendelkezett az így kiszabott 1.000.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A V. r. vádlott által 2014. április 9. napjától 2015. február 17. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte a kiszabott pénzbüntetésbe akként, hogy egy napi letartóztatásban töltött idő egy napi pénzbüntetésnek felel meg. Az 1.000.000 forint pénzbüntetésből ennek megfelelően 787.500 forintot megfizetettnek tekintett.

[5] Terhelt6 VI. r. vádlott bűnösségét 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés), 2 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés), 3 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §), 1 rb. folytatólagosan elkövetett számviteli rend megsértésének büntetében (1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont) állapította meg.

[6] Ezért– halmazati büntetésül – 2 év, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, 100 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 2.500 Ft-ban határozta meg, rendelkezett az így kiszabott összesen 250.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[7] Terhelt7 VII. r. vádlottat 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés), 3 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 276. §), 4 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 286. §), 3 rb. számviteli rend megsértésének büntetében (1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont) mondta ki bűnösnek.

[8] Ezért a bíróság – halmazati büntetésül – 2 év, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönre, 100 napi tétel pénzbüntetésre és 3 évi gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 2.500 Ft-ban állapította meg, rendelkezett az így kiszabott 250.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról,

[9] Terhelt8 VIII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés), 2 rb. folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §), 1 rb. számviteli rend megsértésének büntetében (1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont).

[10] Ezért a vádlottat 1 év, 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönre, 100 napi tétel pénzbüntetésre és 2 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra ítélte. Megállapította a pénzbüntetés egynapi tételének összegét 2.500 Ft-ban és rendelkezett az így kiszabott összesen 250.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A szabadságvesztés végrehajtásának esetére beszámítani rendelte a VIII. r. vádlott által 2015. február 27. napjától 2015. március 2. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt,

[11] Terhelt9 IX. r. vádlottat 2 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /3/ bekezdés), 2 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §), 1 rb. számviteli rend megsértésének büntetében (1978. évi IV. törvény 289. § /1/ bekezdés, /2/ bekezdés b/ pont) mondta ki bűnösnek.

[12] Ezért a IX. r. vádlottat halmazati büntetésül 400 napi tétel pénzbüntetésre és 2 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 2.500 Ft-ban határozta meg, rendelkezett az így kiszabott összesen 1.000.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról,

[13] Terhelt10 X. r. vádlottat 3 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /3/ bekezdés) és 3 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §) mondta ki bűnösnek.

[14] Ezért X. r. vádlottat, mint különös visszaesőt – halmazati büntetésül – 200 napi tétel pénzbüntetésre és 2 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 2.500 Ft-ban állapította meg és rendelkezett az így kiszabott, összesen 500.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról,

[15] Terhelt11 XI. r. vádlottat 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /3/ bekezdés) és 1 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §) mondta ki bűnösnek.

[16] Ezért a XI. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év, 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, 100 napi tétel pénzbüntetésre és 2 évi gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500 Ft-ban állapította meg, rendelkezett az így kiszabott összesen 250.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról,

[17] Terhelt¹² XII. r. vádlott bűnösségét 3 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /3/ bekezdés) és 3 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. törvény 276. §] állapította meg.

[18] Ezért XII. r. vádlottat -halmazati büntetésül- 1 év, 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, 100 napi tétel pénzbüntetésre és 2 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500 forintban állapította meg, rendelkezett az így kiszabott összesen 250.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról,

[19] Terhelt¹³ XIII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /3/ bekezdés) és 3 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §).

[20] Ezért a XIII. r. vádlottat halmazati büntetésül 300 napi tétel pénzbüntetésre és 2 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500 Ft-ban határozta meg, az így kiszabott összesen 750.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról,

[21] Terhelt¹⁴ XIV. r. vádlott bűnösségét 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /3/ bekezdés) és 1 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás büntetében (1978. évi IV. törvény 276. §) állapította meg.

[22] Ezért, mint különös visszaesőt – halmazati büntetésül – 200 napi tétel pénzbüntetésre és 2 évi gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500 Ft-ban állapította meg, az így kiszabott összesen 500.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról,

[23] Terhelt¹⁵ XV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /3/ bekezdés) és 1 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §).

[24] Ezért a XV. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év, 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, 100 napi tétel pénzbüntetésre és 2 év gazdálkodó szervezet vezetésétől

eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 2.500 Ft-ban állapította meg, rendelkezett az így kiszabott 250.000 Ft meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról,

[25] Terhelt16 XVI. r. vádlott bűnösségét 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás bűntettében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /4/ bekezdés) és 1 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §) állapította meg.

[26] Ezért- halmazati büntetésül - 2 év, 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 2.500 Ft-ban állapította meg, rendelkezett az így kiszabott 250.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt a szabadságvesztés végrehajtásának esetére,

[27] Terhelt17 XVII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás bűntettében (1978. évi IV. törvény 310. § /1/ bekezdés, /4/ bekezdés), 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §) és 2 rb. számviteli rend megsértésének bűntettében (1978. évi IV. törvény 289. § /1/ bekezdés a/ pont).

[28] Ezért a XVII. r. vádlottat 2 év, 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, 100 napi tétel pénzbüntetésre és 2 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 2.500 forintban állapította meg, az így kiszabott összesen 250.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A szabadságvesztés végrehajtása esetére beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt.

[29] A NAV által előterjesztett polgárjogi igényt elutasította.

[30] Az eljárás során lefoglalt számos bűnjel lefoglalását megszüntette azok kiadásáról rendelkezve. A polgárjogi igény biztosítására elrendelt zár alá vételt feloldotta és kötelezte a vádlottakat külön- külön, illetve egyetemlegesen az eljárás során felmerült bűnyogi költség egy részének megfizetésére, míg 1.849.719 Ft vonatkozásában megállapította, hogy azt az állam viseli.

[31] Az ítélet ellen az ügyész valamennyi vádlott terhére, súlyosítás végett jelentett be fellebbezést.

[32] Jogorvoslattal élt az elsőfokú ítélettel szemben az I. r. vádlott felmentést, védője elsősorban felmentésért, másodlagosan enyhítést, II. r. vádlott védője felmentést, III. r. vádlott és védője felmentést, IV. r. vádlott védője bizonyítottság hiányában történő felmentést, VI. r. vádlott és védője felmentést, VII. r. vádlott védője elsődlegesen felmentést, másodlagosan enyhítést, VIII. r. vádlott védője enyhítést, IX. r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, X. r. vádlott védője enyhítésért, XI. r. vádlott védője elsődlegesen felmentést, másodlagosan enyhítést, a gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltás mellőzését, XII. r. vádlott védője elsődlegesen felmentést, másodlagosan enyhítést, a foglakozástól eltiltás

mellőzését XIII. r. vádlott védője elsődlegesen felmentést, másodlagosan enyhítést, XIV. r. vádlott védője elsődlegesen felmentést, másodlagosan enyhítést, XV. r. vádlott védője elsődlegesen felmentést, másodlagosan enyhítést, XVI. r. vádlott védője elsődlegesen felmentést, másodlagosan enyhítést és XVII. r. vádlott védője enyhítést kérve.

[33] A fellebbviteli főügyészség átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést valamennyi vádlott vonatkozásában fenntartotta. Hivatkozott arra, hogy a felülbírálat a Be. 590.§ /1/ és /2/ bekezdése, illetve a /10/ bekezdés értelmében teljeskörű. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a hatályon kívül helyező végzésben foglalt előírásoknak és a Be. megismételt eljárásra vonatkozó szabályainak megfelelően folytatta le az eljárást. A megállapított tényállás túlnyomó részében megalapozott, azt a Be.593. § /1/ bekezdés a/ pontja szerint, a megismételt eljárásban beszerzett cégmásolatok tartalmára figyelemmel a tényállásban szereplő gazdasági társaságok cégnyilvántartásból való törlésének adataival kérte kiegészíteni és mellőzni indítványozta a tényállásból a 49. oldal harmadik bekezdésében írt megállapítást, mivel az ellentétes a bűnösséget kimondó ítéleti rendelkezéssel. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységének maradéktalanul eleget tett. A vádlotti vallomások teljes körű ismertetését követően azok egymással és az egyéb bizonyítékokkal való ütköztetésében, értékelésében logikai hibát nem vétett. Az egyes tényállási pontokban a gabona tényleges útjának feltárása körében megtörtént valamennyi, az arról információval rendelkező tanú kihallgatása is. Fontos adatokkal szolgált mindemellett az eljárás során lefoglalt nagy mennyiségű okirati bizonyíték is, az egyes cégek könyvelési anyagai, számlák, bizonylatok, fuvarlevelek, CMR-ek és az egyéb könyvelési anyagok maradéktalanul bizonyították az áruk kettős útját, azaz a fiktív számlákon történő lepapírozás mellett az áru tényleges útvonatlatát. Hivatkozott arra, hogy a beszerzett igazságügyi könyvszakértői megállapítások, mivel azok a lefoglalt okiratokon alapulnak, eredménnyel nem támadhatók. A bizonyítékok körét a szabályszerűen beszerzett és tárgyalás anyagává tett lehallgatott telefonbeszélgetések tették teljessé. Mindezekből következik, hogy a felmentést célzó fellebbezések csak a bíróság által értékelt bizonyítékok újraértékelése révén vezethetnének eredményre. A megállapított tényállásból okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére. Helytálló a törvényszéknek az alkalmazandó jogszabály kérdésében elfoglalt álláspontja, melyből is következően törvényes a vádlottak terhére rótt bűncselekmények megnevezése, jogi minősítése is. A kiszabott büntetésekkel kapcsolatosan a fellebbviteli főügyészség amellest érvelt, hogy bár az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen ismerte fel, eltúlzottan enyhe büntetéseket szabott ki valamennyi vádlottal szemben. A büntetések jelentős mértékben eltérnek az egyes vádlottak esetében számított középértéktől, X. és XIV.r. vádlottak különös visszaesői minősége sem nyert kellő értékelést, a velük szemben kiszabott pénzbüntetésnek nincs visszatartó ereje. Ez mondható el a három felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt bűncselekményt megvalósító IX.r. vádlott tekintetében is. Ezért álláspontja szerint a büntetések súlyosítása valamennyi vádlott esetében feltétlenül indokolt és szükséges. Utalt emellett arra, hogy XVII.r. vádlott vonatkozásában a tényállás IV/2. pontjához kapcsolódóan a bűncselekményből származó 200.000 Ft-ra nézve vagyoneklobzás alkalmazása is szükséges. Végül hivatkozott arra, hogy az iratok közt rendelkezésre álló NAV határozatokból megállapítható, miszerint a hatóság az Kft1, a Kft2 a Kft3 és a Kft4 vonatkozásában adókülönbözetet, adóbírságot és késedelmi pótlékot állapított meg. Kétségtelen, hogy ezen adókülönbözetek nem fedik le a tényállásban rögzített adóhiányt, ugyanakkor nem szerepel egyértelmű utalás a tényállásban arra vonatkozóan, hogy a kettő közti különbség az I. és III.r. vádlottaknál, mint magánszemélyeknél jelentkezett, ekként velük szemben a vagyoneklobzás mellőzése indokolt. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt XII.r. vádlott

esetében az előzetes fogva tartás beszámítására vonatkozó rendelkezés kisebb korrekciója mellett.

[34] Terhelt1 I. és Terhelt2 II.r. vádlottak védője a fellebbezés írásbeli indokolásában a fellebbezést módosított formában tartotta fenn, indítványa immár kizárólag - a kiszabott büntetés érintetlenül hagyása mellett, - eltérő ítéleti tényállás és Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában a cselekmények bűnsegédi alakzatának megállapítására irányult. Elsőként az ítéletét 29-31.oldalán írt tényállás kapcsán hivatkozott arra, hogy a törvényszék eljárási hibát vétett, amikor az e cselekményhez kapcsolódó titkos információgyűjtés eredményét a tényállás megállapításához felhasználta, ugyanígy törvény sértően került sor tanú3 és tanú4 tanúvallomásainak a bizonyítéki körbe történő beemelésére is. Ezzel kapcsolatosan a védő hivatkozott az alap-, illetve megismételt eljárásban elfoglalt jogi álláspontjára, emellett utalt arra, hogy a védelem is egyetért az elsőfokú bíróság azon megállapításával, miszerint a titkos információgyűjtés anyagának felhasználhatósága kapcsán az 1998.évi XIX. tv. rendelkezései az irányadók, ugyanakkor nem látják elfogadhatónak, hogy a törvényszék a 2,5 hónapos időtartamot úgy értékelte, mint ami megfelel a régi Be. 206/A.§ /1/ bekezdés b/ pontjában rögzített haladéktalanság követelményének. Hivatkozott e körben arra, hogy a lehallgatási anyag folyamatosan került átadásra és feldolgozásra a titkos információgyűjtést folytató szervnél, mely tény, vagyis, hogy a nyomozóhatóság az információgyűjtés ideje alatt is belehallgatott a beszélgetésekbe, igazolja pl. Terhelt9 NAV előtt folytatott meghallgatásának jegyzőkönyve is. A két tanú vallomásának felhasználhatóságával kapcsolatosan a védő hivatkozva a jelenleg hatályos eljárási törvény vonatkozó szabályozására, amellett érvelt, hogy miután a vád szerint a két tanú I.r. vádlottal kizárólag olyan gazdasági eseményeket bonyolított, melyek révén közösségen belüli értékesítést színleve ejtette tévedésbe I.r. vádlott az adóhatóságot, melyhez a két tanú, mint a s.r.o.1 ügyvezetői adott magatartásukkal járultak hozzá, e cselekmény bűnsegédei. Ebből következően, mint tanúkat, tekintve, hogy kérdésekre adott válaszukkal megkerülhetetlenül önmagukat is bűncselekmény elkövetésével vádolnák, mentesség illeti meg, amennyiben ezzel élnek, így akár a régi, akár a jelenleg hatályos eljárási törvény értelmében korábbi vallomásuk nem ismertethető és nem olvasható fel, vagyis ki kell rekeszteni a bizonyítéki körből és a tényállást e két tanúvallomás figyelmen kívül hagyásával szükséges megállapítani. Az eljárásban ugyancsak a védekezés részét képezte a védő harmadik, a település1 Kft5 gabonaeladásával kapcsolatos felvetése is. E körben a védő I.r. vádlottnak az ebben betöltött szerepét, adott magatartásának jogi megítélését illetően a perbeszédben is kifejtette érveit. Hivatkozott arra, hogy a Miskolci Törvényszék jogerős ítéletében tanú2t, mint a s.r.o2. ügyvezetőjét e gazdasági események kapcsán tettesként elkövetett adócsalásban mondta ki bűnösnek, mint ahogy a Kaposvári Törvényszék I.r. vádlottat is, mint az adásvételi láncolatban „puffer cég” szerepét betöltő Kft2 ügyvezetőjét. Azzal, hogy ezen utóbbi cégek a kérdéses számlákat befogadták, majd tovább számlázták a beszerzett és továbbértékesített gabonát, I.r. vádlott csupán bűnsegédként járult hozzá ahhoz, hogy a láncolat elején vagy végén álló gazdasági társaságok adócsalást követhessenek el. Ez a megállapítás e tényállási pont esetében a fentiek szerint egyértelműen igazolható, azonban a többi tényállás esetében is valószínűsíthető Terhelt1 bűnsegédi minősége, hiszen a számlaforgalmi kimutatások és könyvelésben szereplő előlegbekérők adataiból kiolvashatóan a termelőktől felvásárolt gabonát nem I.r. vádlott cégei finanszírozták, ezen cégek a láncolatban csupán közbenső szerepet tölthettek be, így a jelentős mértékű adóhiányként jelentkező haszon nagyobb részt sem I.r. vádlottnál csapódott le. Végül az ügyész, súlyosításra irányuló fellebbezés kapcsán a védő annak elutasítása mellett érvelt hivatkozva védenecsei büntetlen előéletére, arra, hogy jelen eljárás megindulása óta is törvénytisztelő életmódot folytatnak, kiskorú gyermekről gondoskodnak, és az elévülési időt is meghaladó időmúlás történt, mely a vádlottaknak nem róható fel.

[35] Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak védője a fellebbezés írásbeli indokolásában a felmentést célzó fellebbezést fenntartva hivatkozott arra, hogy a III. és IV.r. vádlott bűnösségét megalapozó tényállást a megismételt eljárásban sem sikerült a törvényszéknek megállapítania. Továbbra is feltáratlan maradt a gabonakereskedelem láncolata, azon belül az, hogy mely magatartás alapozza meg a védeneci büntetőjogi felelősségét, ehhez a megismételt eljárásban meghallgatott könyvszakértő egyes nyilatkozatai sem nyújtottak segítséget. Az ítéleti tényállás szerinti, a III. és IV.r. vádlott által kifejtett tevékenység nem meríti ki egyetlen bűncselekmény törvényi tényállását sem. Emellett, az egyes tényállásban rögzített magatartásuk kapcsán elmaradt a mögöttes tudattartalom vizsgálata, a meglévő bizonyítékok nem elégségesek annak cáfolatára, miszerint jóhiszeműen működtek közre az adott gazdasági eseményekben. Hivatkozása szerint e kérdéskör már csak azért sem kerülhető meg, mivel Terhelt4ral szemben saját cége, a Kft4 tevékenységével kapcsolatosan a NAV vizsgálat nem tárt fel hiányosságokat, normasértéseket, hiszen ezen cég működése kapcsán vádemelésre nem került sor. A vádlottak tevékenysége a védelem álláspontja szerint nem volt több, mint „üzérkedés”, amely nem más, mint nem büntetendő indokolatlan közbenső tevékenység. Hivatkozott a védő emellett arra is, hogy esetleges büntetőjogi felelősségük megállapíthatósága esetén is csak a személyükhöz köthető számlák alapján, az azokhoz kapcsolódó egyes gazdasági tevékenység külön-külön történő elemzését követően lehetne állást foglalni a közreműködésükkel bekövetkezett adóbevétel csökkenés mértékéről ellentétben az ítélettel, mely a teljes összegért felelőssé tette őket. A védő utalt arra is, hogy a vádlottak bűnössége ellen szól az a körülmény is, hogy nem volt fellelhető védenecinél az ítéletből következő komoly mérvű vagyongyarapodás sem. Mindezek alapján a védő III. és IV.r. vádlottak felmentését kérte, jelezve azonban, hogy csak az igen jelentős időmúlásra tekintettel nem látta a védelem célszerűen a fentiek szerint megállapítható megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében hatályon kívül helyezési indítvány előterjesztését.

[36] Terhelt6 VI.r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában a bejelentett fellebbezést fenntartva elsődlegesen az ítélet megalapozatlansága, federítetlensége mellett sorakoztatta fel érveit hivatkozva arra, hogy az ítélet nem rögzíti, hogy a bíróság mi alapján azonosította be a vásárlásokat és állapította meg a mennyiségeket, mit jelent az import áfa fizetési kötelezettség elkerülése, miért nem kerültek beazonosításra és kihallgatásra azok a magyarországi termelők, akik számla, illetve felvásárlási jegy kiállítása nélkül értékesítettek gabonát. Nem került sor a Kft6 munkavállalóinak kihallgatására teljes körűen, holott az ehhez szükséges adatok rendelkezésre álltak. tanú5, tanú50, tanú36 és tanú15 tanúk fellebbezésben megjelölt vallomás részleteit idézve, továbbá hivatkozva tanú14 és tanú42 vallomásaira is, utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság ezen előadások tartalmának részben ellentmondó megállapításokat tett, részben azok alapján nem vitte tovább a bizonyítást, melynek eredményeként azokból téves következtetéseket vont le. Nem értékelte kellő mélységgel tanú51, tanú34 és tanú33 vallomásait sem. Védőtársaival egyezően maga is kifogásolta, hogy a törvényszék elfogadta a könyvszakértői vélemény megalapozatlan megállapításait, melyeket álláspontja szerint a szakértő sem tudott kellően megindokolni, megvédeni. Sérelmezte ezen túlmenően, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte, nem vette figyelembe a védői perbeszédében elhangzottakat. Összegezve tehát, a fentiekben írtakból adódóan a védelem álláspontja szerint a tényállás nincs kellően felderítve, a bíróság tényről, tényre helytelenül következtetett, amelynek eredményeként a bizonyítékok zárt, egységes láncolata nem volt felépíthető, kimutatható. Ezért a védő indítványozta, hogy az ítéltábla a helyes tényállás mellett, helyes minősítés alkalmazásával változtassa meg a törvényszék ítéletét. Az enyhítést célzó fellebbezés kapcsán a védő hivatkozott arra, hogy a vádlott két, tanulmányait folytató gyermek eltartásáról és a COVID járványban megözvegyült, folyamatos kórházi ellátást igénylő édesanyjáról is gondoskodik. Utalt a vádlott vonatkozásában készült igazságügyi

orvosszakértői véleménnyel igazolt légzési apnoe betegségére is, mely büntetésvégrehajtási intézetben hatékonyan és szakszerűen nem kezelhető.

[37] Terhelt7 VII.r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában a kétirányú fellebbezést változatlanul fenntartotta. A felmentést célzó fellebbezés kapcsán hivatkozott arra, hogy VII.r. vádlott mindvégig következetesen tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, s ez a lefolytatott bizonyítás eredményeként sem nyert igazolást a védelem álláspontja szerint. A másodlagos, enyhítést célzó kérelem kapcsán a VII.r. vádlott mellett szóló enyhítő körülmények, így az igen jelentős időmúlás, a bűnsegédi elkövetési alakzat nagyobb súllyal történő értékelésével a védő lehetőséget látott a szabadságvesztés tartamának, valamint a pénzbüntetés napi tételszámának mérséklésére és az egy napi tétel összegének a jelenleg munkanélküli VII.r. vádlott anyagi helyzetéhez igazodó meghatározására is.

[38] Terhelt8 VIII.r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában az enyhítésre irányuló fellebbezést változatlanul fenntartotta. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást kellően felderítette, az megalapozott, összhangban áll az iratok tartalmával és VIII.r. vádlott vallomásával is. A törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékok értékeléséről, mérlegeléséről is megfelelően számot adott. Hiányosságként róta fel azonban a védő, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem kellő nyomatékkal vette figyelembe VIII.r. vádlott mindvégig következetes feltáró jellegű, magára és vádlott-társaira nézve is terhelő vallomását, amely nagymértékben megkönnyítette a nyomozóhatóság munkáját is. Figyelmen kívül hagyta a törvényszék VIII.r. vádlott megbánását is és ugyancsak nem tulajdonított kellő nyomatékot az igen jelentős időmúlásnak sem. Ezek és az ítéletben is írt további enyhítő körülmények álláspontja szerint lehetőséget nyújtanak az elsőfokon kiszabott büntetés enyhítésére.

[39] Terhelt11 XI.r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában az elsődleges felmentési kérelem kapcsán hivatkozott arra, hogy a fellebbviteli főügyészség indítványával szemben a 49. oldal 130. bekezdésében írt elsőfokú ítéleti tényállás nem mellőzhető, mivel az megalapozott, nem csak XI.r. vádlott, hanem Terhelt1 I.r. vallomása is alátámasztja. A lefolytatott bizonyítás során beszerzett ügyiratok, így az adóbevallások és szakértői igazságügyi könyvszakértő nyilatkozata alapján kiegészíteni kérte ellenben a 48. oldal 126. bekezdését azzal, hogy az ott részletezett számlák ÁFA tartalmát védenca adóbevallásában szerepeltette, így - hivatkozva a jogi háttérre is – eljárása ellene szól a számlák fiktív voltának. Utalt arra is, hogy az adóbevallásokból lekövethetően a Terhelt11 XI.r. vádlott által működtetett Kft7 gabonakereskedelmi tevékenységének zömét más, a vádban nem érintett cégekkel bonyolította, annak alapítását, működtetését tekintve nem függött az I. vagy az VI.r. vádlottól. További érvként a védő eseti döntések megjelölése mellett hivatkozott az Európai Unió Bírósága és a Kúria Áfa-gyakorlatára, mely szerint nem kizárt áfa levonási jog gyakorlása tárgyi eszközökkel nem rendelkező gazdasági társaságok esetében sem. Ugyancsak az Európai Unió Bíróságának eseti döntésére utalva amellett is érvelt, hogy egy értékesítési láncolatban a bíróságnak minden egyes ügyletet külön- külön kell vizsgálnia, a láncolat egyes elemeinél bekövetkezett esetleges jogsértő magatartások nem hatnak ki automatikusan valamennyi abban szereplő ügylet jogszerű vagy jogszerűtlen megítélésére. E kérdéskör zárásaként a védő további érvként hozta fel, hogy az I.r. vádlott vonatkozásában az adókiájtás végrehajtásához nem volt szükséges XI.r. vádlott cégének beiktatása, mindaz megvalósítható lett volna a Terhelt6 VI.r. vádlott által működtetett cég felhasználásával is. Összegezve, a védő álláspontja szerint a fenti érvek mentén kiegészített tényállás alapján nem vonható következtetés XI.r. vádlott büntetőjogi felelősségére.

[40] Az enyhítést célzó másodlagos kérelemmel kapcsolatosan hivatkozott a védő arra, - csatolva a Kft8 cégkivonatát, a NAV adózással kapcsolatos nyilvántartásait is – hogy Terhelt11 XI.r. vádlott jelenleg is gabona kereskedelemmel foglalkozik, ezen társaságnak

2011. novembere óta ügyvezetője, mely huzamosnak tekinthető idő alatt az adóhatóság által is elismerten köztartozásainak eleget tesz, a társaság 4 fő alkalmazottat foglalkoztat, akiket ugyancsak hátrányosan érintene a vádlottal szemben alkalmazott gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltás. Amellett érvelt, hogy a bűnsegédi magatartást megvalósító, az 50 millió Ft-os felső határ közelében sem lévő, 11,4 millió Ft áfa csalásban közreműködő, csak egy cselekményben érintett, az időközben házasságra lépő és egy gyermeket nevelő vádlott esetében az ügyészi állásponttal szemben nem indokolt a büntetés súlyosítása, ezért a bűnösség megállapítása esetére a felfüggesztett szabadságvesztés és pénzbüntetés helybenhagyását, valamint a gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltás mellőzését kérte.

[41] Terhelt12 XII.r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában az elsődlegesen felmentést, másodsorban enyhítést célzó fellebbezést fenntartva az elsődleges kérelemmel kapcsolatosan az ítélet részbeni megalapozatlanságát, felderítetlenségét, iratellenességét és az abban található helytelen következtetéseket kifogásolta. A védő emellett eljárási oldalról is támadta az elsőfokú ítéletet hivatkozva arra, hogy a törvényszék a megismételt eljárásban nem tett mindenben eleget a hatályon kívül helyezés kapcsán előírt minimum követelményeknek sem, különösen a könyvszakértői anyag kezelhetőségét illetően, amely azon túl, hogy ellentmondásos volt, még a módszertani útmutatónak sem felelt meg. Az elsőfokú eljárásban a védelem többszöri indítványa ellenére sem került kizárásra a bizonyítéki körből a lehallgatási anyag, melynek felhasználására nem kerülhetett volna sor, éppúgy, mint ahogy jogszerűtlen volt a NAV feljelentést követően a védenca tanúkenti kihallgatása is. A védő utalt arra, hogy XII.r. vádlott az eljárás kezdetétől együttműködő magatartást tanúsított, bűnösségének vitatása mellett részletes tényfeltáró vallomást és következetes védekezést terjesztett elő melyet egyrészt az eljáró hatóságok meg sem vizsgáltak, másrészt a beszerzett bizonyítékok egyértelműen nem cáfoltak. Az általa is elismert és írásszakértői véleménnyel alátámasztott- az ügyvezető aláírását és a cég bélyegzőjét nem tartalmazó- számlakitöltés, érvelése szerint bűncselekményt önmagában nem valósít meg, még bűnsegédi magatartásként sem értékelhető. A bizonyítás keretében előterjesztett védekezés visszatérő elemeként a védő a perbeszédben is kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben készült könyvszakértői véleményt fenntartás nélkül elfogadta a tényállás alapjául, holott a védő álláspontja szerint a kérdéses számlák fikтивitására nézve a szakértő önálló érdemi vizsgálatot nem végzett, a megismételt eljárás során is egyértelművé vált, hogy a nyomozó hatóság által ilyennek ítélt számlákat, ügyleteket vette alapul. Mindezekre tekintettel amellett érvelt, hogy miután a törvényszék olyan bizonyítékokat is a vádlott terhére értékelt, amelyeket a fentiek szerint nem vehetett volna figyelembe, valamint a beszerzett bizonyítékokat is hibásan értékelte XII.r. vádlott vonatkozásában, téves megállapításokra, következtetésekre jutott. A másodlagos indítvánnyal kapcsolatosan a vádlott együttműködő magatartására, saját cselekvőségére nézve tett tényfeltáró vallomására és a jelentős időmúlásra hivatkozva a védő úgy a szabadságvesztés, mint a pénzbüntetés enyhítését kérte.

[42] Terhelt17 XVII.r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában az enyhítést célzó fellebbezés indokaként hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, miszerint XVII.r. vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása indokolt, a vádlott terhére szóló bünteteskiszabási tényezőket maradéktalanul feltárta, ugyanez azonban álláspontja szerint nem mondható el az enyhítő körülményeket illetően, hiszen az általa is értékelt igen jelentős időmúláson, a vádlott beismerő vallomásán, kiskorú gyermekről való gondoskodásán túl, javára kell értékelni hogy a terhére rótt bűncselekményeket bűnsegédként követte el, valamint, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetése óta is több mint egy év telt el. Mindezen tényezőkre és az ítélet belső arányosságára is figyelemmel indokoltnak látta a szabadságvesztés tartamának mérséklését, és a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően abba az előzetes fogva tartásban töltött idő beszámítását.

[43] Terhelt9 IX.r., Terhelt13 XIII.r. és Terhelt14 XIV.r. vádlottak védője a fellebbezés írásbeli indokolásában a bejelentett fellebbezéseket fenntartotta. Terhelt9 IX.r. vádlott vonatkozásában hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a IX.r. vádlott büntetőjogi felelősségét 21 db fiktív számla kiállításában látta, mely megállapítás az ügyben beszerzett könyvszakértői véleményen alapszik. A védelem álláspontja szerint azonban a könyvszakértői véleményt bizonyítékként figyelembe venni nem lehet, tekintve, hogy a szakértői számítások alapját képező számlák fiktivitása tekintetében, - hatáskörét túllépve- arra nézve a nyomozóhatóság tett megállapításokat, ebből következően elmaradt a szakértői vizsgálata a számlák mögött álló tényleges gazdasági eseményeknek. Utalt a védő emellett arra is, hogy IX.r. vádlott már a nyomozás során az általa ismert tényekre vonatkozóan tényfeltáró vallomást tett, amiből azonban ítéleti bizonyossággal nem lehet büntetőjogi felelősségére következtetést vonni. Úgy az alap, mint a megismételt eljárásban is elmaradt a gabonakereskedelem láncolatának teljeskörű feltárása, enélkül azonban nem lehet megalapozottan következtetést vonni azon, a vádlott büntetőjogi felelőssége szempontjából fontos tényre, hogy mely, a IX.r. vádlott által kiállított számlák mögött nem volt tényleges gazdasági esemény, vagyis melyek tekinthetők fiktívek.

[44] Terhelt13 XIII.r. vádlott vonatkozásában a védő ugyancsak hivatkozott arra, hogy XIII.r. vádlott az eseményekben betöltött csekélyebb szerepe miatt nyilván szűkebb körű ismeretekkel rendelkezett, azokat azonban maradéktanul feltárta a nyomozás során. Esetében is elmondható, hogy Terhelt9 IX.r. vádlotthoz hasonlóan a megismételt eljárásban is feltáratlan maradt a gabonakereskedelem láncolatának háttere, a közreműködésével kiállított számlák mögötti tényleges árumozgás, a XIII.r. vádlott ezzel kapcsolatos tudattartalma. Ezen tények hiányában az ő esetében sem lehet ítéleti bizonyossággal következtetést vonni bűnösségére. Terhelt9 IX.r. és Terhelt13 XIII.r. vádlottak vonatkozásában az enyhítést célzó fellebbezés kapcsán a védő hivatkozott arra, hogy védenői életvezetése a 2008-2012 közti időszakban kisiklott, ez idő alatt bűncselekményeket is elkövettek, ezt követően azonban élettársi kapcsolatot létesítettek, rendszeres munkahellyel, jövedelemmel rendelkeznek, az eltelt időszakban nem kerültek összetűzésbe a törvénnyel, IX.r. vádlott korábbi felfüggesztett szabadságvesztéseinek végrehajthatósága is időközben elévült. Az elsőfokú bíróság által is nagy nyomatékka figyelembe vett jelentős időmúlás jelentőségét tovább növeli az elsőfokú ítélet meghozatala óta is eltelt több, mint egy év. A védő ekként amellett érvelt, hogy a már több éve bizonyítottan rendezett életvitelt folytató vádlottak esetében ma már nem indokolt végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazása, ugyanakkor a jelentős időmúlásra tekintettel indokolt lehet a kiszabott pénzbüntetés napi tételszámának és az egy napi tétel összegének mérséklése is.

[45] Terhelt14 XIV.r. vádlott védelmében a védő hivatkozott arra, hogy XIV.r. vádlott a nyomozás során a maga és Terhelt12 XII. vádlott cselekvőségére nézve is részletes, tényfeltáró vallomást tett, mely mellett mindvégig kitartott. A bizonyítás eredményeként pontosan beazonosíthatók voltak azok a számlák, amelyeket XIV., illetve XII.r. vádlott állított ki, s az is igazolást nyert, hogy a két vádlott több alkalommal járt kinn Szlovákiában, amikor - meg nem cáfolt előadásuk szerint- a kérdéses számlák az ekkor folytatott gabonakereskedelem kapcsán kerültek kiállításra. Ennek tükrében a védő XIV.r.vádlott esetében is fenntartotta a felmentést célzó elsődleges kérelmet. Másodlagos, enyhítésre irányuló indítványa kapcsán a védő hivatkozott a rendkívüli időmúlásra, arra, hogy XIV.r. vádlott egészségi állapota az elsőfokú ítélet meghozatala óta jelentősen megromlott, több műtéten esett át. A fentiek és a vádlott ügyben tanúsított magatartása sem indokolja vele szemben végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását, ellenben lehetővé teszi az elsőfokon alkalmazott pénzbüntetés úgy a napi tételek számát, mint az egy napi tétel összegét tekintve történő mérséklését.

[46] A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban, a fellebbezésüket írásban is indokoló védők az abban foglaltak lényeges elemeit kiemelve, ismertetve tartották meg perbeszédüket.

[47] Terhelt5 V.r. vádlott védője a nyilvános ülésen utalt arra, hogy a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság eleget tett a hatályon kívül helyező végzésben előírtaknak, Beszerű eljárásának eredményeként az általuk sem támadott ítélete megalapozott. Az elsőfokú bíróság eleget tett indokolási kötelezettségének is, helytálló a bűnösségre vont következtetés és az V.r. vádlott helyes minősítésű bűncselekményén belül a bűnsegédi elkövetői alakzat megjelölése is. Hivatkozott arra, hogy a védelem nem tudja osztani a fellebbviteli főügyészség súlyosításra irányuló indítványát, mivel az adott büntetéskiszabási tényezőkre és a bűnsegédi elkövetői magatartásra figyelemmel a kétszeres enyhítéssel alkalmazott joghátrány eltúlzottan enyhének nem mondható. Ezért a védő az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[48] Terhelt8 VIII.r. vádlott védője a nyilvános ülésen a bejelentett fellebbezést fenntartva utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott javára szóló enyhítő körülményeket kimerítően felsorakoztatta. A büntetlen előéletű, tényfeltáró beismerő vallomást tevő VIII.r. vádlott az igen jelentős időmúlás alatt sem került összetűzésbe a törvénnyel, ezért a védelem álláspontja szerint VIII.r. vádlottal szemben ma már nem szükséges büntetés alkalmazása. Indítványa ekként elsősorban intézkedés alkalmazására, másodlagosan a pénzbüntetés enyhítésére irányult.

[49] Terhelt10 X.r. vádlott védője a nyilvános ülésen annak az álláspontjának adott hangot, hogy az elsőfokú ítéleti tényállás megalapozott, az abból levont jogi következtetések helytállóak. Az elsőfokú bíróság a legteljesebb mértékig figyelemmel volt az adott büntetéskiszabási tényezőkre. Utalt arra, hogy az ítéltáblához becsatolt Kaposvári Kormányhivatal határozata szerint X.r. vádlott állandó, tartós, ápolásra szoruló súlyosan fogyatékos személy. Havi 88.000 Ft rokkantnyugdíjából gyermektartásdíj fizetésére is köteles, így indokolt a vele szemben kiszabott pénzbüntetés mérséklése.

[50] Terhelt15 XV.r. vádlott védője a nyilvános ülésen a fellebbezést változatlan tartalommal fenntartva hivatkozott arra, hogy az elsőfokú ítélet részben felderítetlen, részben hiányos és a törvényszék indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Tényként állapítható meg, hogy XV.r. vádlott a vádbeli időszakban már nem volt a cég ügyvezetője miután azt korábban eladta. A kérdéses időben csak tanácsadóként működött közre, ezen tevékenysége büntetőjogi felelősségét nem alapozhatja meg. Ezzel együtt a marasztaló ítélet ellen XV.r. vádlott az eljárás rendkívüli elhúzódása miatt, annak mielőbbi jogerős befejeződése érdekében nem élt jogorvoslattal. Hivatkozott arra is, hogy a védelem nem tartja indokoltnak a felfüggesztés próbaidejének a fellebbviteli főügyészség indítványa szerinti meghosszabbítását, ezért annak elutasítását kérte tekintettel arra is, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala óta is további egy éves időmúlás következett be.

[51] Terhelt16 XVI.r. vádlott védője a nyilvános ülésen a fellebbezést fenntartva elsőként az ítélet megalapozatlansága mellett érvelt. Hivatkozott arra, hogy védelem az eljárás kezdeti szakaszában teljeskörű feltáró vallomást tett, amely magára nézve nem tartalmazott terhelő adatokat. Védekezése végig arra irányult, hogy a kérdéses számlák nem fiktívek, azok mögött tényleges gazdasági események húzódnak, amit bizonyít, hogy a vádlott mindvégig gabona forgalmazói tevékenységet folytatott. XVI.r. vádlott ésszerű magyarázatot adott arra is az eljárás során, hogy miért volt nála a bélyegző, így a védelem számára elfogadhatatlan, hogy a törvényszék ennek ellenére a tényállást e részében Terhelt17 XVII. vádlott és tanú16- XVI.r. vádlottra is- terhelő adatokat tartalmazó vallomására alapította, akik azokban saját cselekvőségüket kívánták ily módon kisebbíteni. Az enyhítést célzó másodlagos kérelemmel kapcsolatosan a védő hivatkozott arra, hogy a vádlott felesége súlyos tudóembóliát kapott,

kiskorú gyermekét több ízben kellett műteni, a család eltartása így kizárólag a vádlottra hárul. A büntetlen előéletű vádlott azóta sem került összetűzésbe a törvénnyel, emellett nagy nyomatékka értékkel az igen jelentős időmúlás is. Végül jelezte, hogy az elsőfokú ítéletben elírás történt a szabadságvesztés kihirdetett tartama, mely megfelel az ítéletben a betűvel kiírtnak is, egy év, szemben az arab számmal jelölt két évvel, ezért annak korrekciójára is indítványt tett.

[52] A nyilvános ülésen megjelent Terhelt I.r. vádlott csatlakozott védőjéhez.

[53] Terhelt XVI.r. vádlott írásbeli beadványában a felmentésre és enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartva reflektált a fellebbviteli főügyészség indítványában foglaltakra is. Sémeltzte, hogy az az ő vonatkozásában nem tartalmaz lényegi elemeket, a többi vádlottal összemossa tartalmazza a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés indokait. A büntetés kiszabásakor kérte figyelembe venni, hogy sem az eljárást megelőzően, sem azóta nem folyt ellene más eljárás, rendszeres jövedelemszerző tevékenységet folytat, tartósan beteg élettársával nevelik 6 éves gyermeküket, aki korábban súlyos koponya műtéteken esett át. Nyomatékos enyhítő körülményként kérte figyelembe venni eddigi életútját, mely ellen szól a büntetés súlyosításának, ugyanakkor méltányosabb büntetés alkalmazását indokolja.

[54] A fellebbezésekre tekintettel az ítéltábla a törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 590.§ /1/, /2/ és /10/ bekezdése értelmében teljes körűen bírálta felül függetlenül attól, hogy ki és milyen okból fellebbezett. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék az eljárása során abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan, - az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására és a cselekmény minősítésére, illetve a büntetés kiszabására kiható, a vádemelést követően a bizonyítás törvényességére, az eljárásban résztvevők jogainak gyakorlását sértő vagy korlátozó - eljárási szabálysértést sem észlelt, amely az ítélet másodfokú érdemi felülbírlatának akadályát képezhetne volna. Ebből következően valamennyi törvényesen beszerzett bizonyíték részét képezhetne a felülbírlatnak, egyetlen bizonyítékot sem kellett kirekeszteni másodfokon a bizonyítéki körből.

[55] Az elsőfokú bíróság eljárásán túl az ítéltábla vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit és az indokolás helyességét is függetlenül attól, hogy ki és milyen okból fellebbezett.

[56] Az eljárás törvényességének vizsgálatakor a másodfokú bíróságnak szem előtt kellett tartania, hogy megismételt eljárásról volt szó. Az alapügyben hozott elsőfokú ítéletet az ítéltábla a 2017. november 7. napján kelt végzésével helyezte hatályon kívül. A megismételt eljárás ideje alatt, 2018. július 1. napján lépett hatályba a 2017.évi XC tv. /Be/. Így a másodfokú bíróságnak egyrészt vizsgálni kellett a korábbi eljárási szabályok érvényesítését, valamint a hatályos eljárási törvény adott rendelkezéseinek lekötését, és figyelemmel kellett lenni az átmeneti szabályokra is. Az ítéltábla ezzel együtt sem állapított meg olyan eljárási mulasztást, hibát, ami akadályát képezhetne volna a másodfokú érdemi felülbírlatnak.

[57] A törvényszék a bizonyítási eljárást szabályosan folytatta le, betartotta az eljárási kötelezettségeket, határidőket, megtörténtek a törvényi figyelmeztetések, a garanciális jogosítványok az eljárás egésze alatt érvényesülhettek, nem sérült a tárgyalás folytonossága sem, a konkrét bizonyítási cselekmények törvényes keretek közt kerültek lefolytatásra.

[58] Védelmi oldalról több esetben történt hivatkozás az ítéltábla hatályon kívül helyező végzésében foglaltakra, elsősorban a bizonyítékok beszerzésére, Be-szerű kezelésére, a bizonyítás törvényességére vonatkozóan.

[59] Az ítéltábla Terhelt17 / akkor XVIII.r./ XVII.r. vádlott esetében hivatkozott a hatályon kívül helyezés okaként az akkor hatályos 1998. évi XIX. tv. /régi Be/ 351.§ /2/ bekezdés b/ pontja szerinti megalapozatlanságra - a számvitel rendje megsértése vonatkozásában a tényállás hiánya okán -, egyébként az indokolási kötelezettség többszörös, főkérdéseket érintő fogyatékosága, teljes hiánya miatt nem volt lehetséges az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálata. Tény, hogy a titkos információgyűjtés felhasználhatóságával, tanú3 és tanú4 tanúkénti szereplésével kapcsolatos kérdések is szerepeltek ebben a körben a számtalan egyéb eljárási probléma mellett megjelölve azokat a tisztázandó elemeket, amelyek nélkül érdemben nem lehet döntést hozni. A hatályon kívül helyező végzésben az ítéltábla -nem sértve a szabad bizonyítás elvét- részletesen leírta azokat a mulasztásokat, eljárási hiányosságokat, amelyek rendezése nélkül az elsőfokú határozat érdemei felülbírálatra alkalmatlan. A megismételt eljárásban a védelem ehhez képest olyan, a végzésben leírtakkal nem egyező, azokból nem következő hivatkozásokat tett, amelyek nem képezték a hatályon kívül helyező másodfokú határozat tartalmát.

[60] A bizonyítás egyik sarkalatos pontja a nyomozás során folytatott titkos információgyűjtés törvényessége, az ennek során beszerzett bizonyítékok felhasználhatósága, ezen belül meghatározóan a beszerzést követő 2 és fél hónappal későbbi, 2011. június 21-én elrendelt nyomozás, a büntetőeljárás megindulásának kérdése. Jelen ügyben a nyomozás elrendelését megelőző titkos információgyűjtésre vonatkozóan több jogszabály és egyéb norma is tartalmazott szabályozást. Így a Rendőrségről szóló 1994.évi XXXIV.tv., a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010.évi CXXII.tv., a Nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995.évi CXXV.tv. és az Ügyészségről szóló CLXIII.tv. Alsóbb szintű normák voltak a 293/2010. (XII.22.) Korm. rendelet, a 23/2003. (VI.24.) BM-IM együttes rendelet, a 26/1999. (VIII.13.) BM rendelet, a 17/2003. (VII.1.) PM-IM rendelet. A szabályozáson belül iránymutatással szolgált a 2/2007. (I.24.), a 15/1991.(IV. 13.) és a 3269/2012.(X.4.) AB határozatok és Legfőbb Ügyész emlékeztetői is. Korábban a törvény a titkos információgyűjtés eredményének büntetőeljárásban történő felhasználhatóságához a nyomozás elrendelésének, illetve a feljelentési kötelezettség teljesítésének haladéktalanságát követelte meg feltételként. Nem határozta meg ugyanakkor, hogy mely időtartam értendő ez alatt, de az ügyek eltérő jellege, az egyes ügyekben beszerzett adatmennyiség változó mértéke, az ügyek ugyancsak eltérő összetettsége, bonyolultsága miatt, általános érvényű meghatározás e kérdésre nem is volt adható. Ebből adódóan a 74/2009. Bk. vélemény, majd az annak vonalát lekövető 2013.évi CLXXXVI. törvénnyel történt Be. módosításig e terület gyakorlata közel sem volt egységesnek mondható, a bíróságok eltérően értelmezték a nyomozás elrendelés, illetve feljelentés „haladéktalanságát”. Ezt a bizonytalan helyzetet próbálta meg kiküszöbölni a Kúria, amikor a 74/2009. BK véleményben kimondta, hogy a Be. 206/A.§ /1/ bekezdés b/ pontja szerinti haladéktalanság betartása a rendelkezésre álló adatok gondos mérlegelésével állapítható meg. A haladéktalanság nem azonosítható a „azonnal” fogalmával, tehát azzal az időponttal, amikor a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat az információkat tartalmazó adatokat az információgyűjtést végző szerv rendelkezésére bocsátja. A feljelentés megtétele azonban nem nyúlhat túl azon az időtartamon sem, ami az adatmennyiség terjedelmét, az ügy jellegét, bonyolultságát és személyi összefüggéseit is figyelembe véve szükséges annak eldöntéséhez, hogy a beszerzett adatok utalna-e az engedélyben megjelölt személy által a Be.201.§-ban megkívánt feltételek alá tartozó valamely bűncselekmény elkövetésére és e bűncselekmény bíróság előtti bizonyíthatósága érdekében azok felhasználása szükséges-e. A Kúria előbbi véleménye mentén módosult a fent írt törvénnyel a Be. szövege is, mely már nem a „haladéktalanságot”, hanem azt követeli meg, hogy a titkos információ gyűjtés engedélyezését kérő szerv a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a nyomozást – a büntetőeljárás megindításának

valamennyi e törvényben meghatározott feltétele megállapításakor – nyomban elrendelte, vagy a feljelentési kötelezettségének nyomban eleget tett.

[61] Vagyis az adott konkrét ügy jellege, felépítése, adathalmaz, bonyolultsága, az elkövetők köre, a kiadott engedélyek mennyiségi mutatóihoz igazodó információ mennyiségi-minőségi kondíciók elemzésének elvégzése, a törvényes feltételek alapos vizsgálata után írta elő „nyomban” a feljelentés megtételét, nyomozás elrendelését. Alapjaiban tehát a 74.BK véleményhez képest ugyanazok az elemek jelentek meg a Be. módosításban is. Ahogy azt az ítéltábla a korábbi hatályon kívül helyező végzésben is kifejtette, a bíróságnak ezen szempontok alapos vizsgálatát szükséges elvégeznie az adott ügyben ahhoz, hogy állást tudjon foglalni a titkos információgyűjtés során beszerzett adatok felhasználhatóságáról. A megismételt eljárásba ez elsőfokú bíróság ezt a feladatát maradéktalanul elvégezte, ennek eredményeként kialakított véleményével, ezzel kapcsolatos érveivel az ítéltábla egyetértett.

[62] Terheltl I.r. vádlott védője, - akihez a fentiekben írtak szerint egyes védőtársai is csatlakoztak, támadta tanú4 és tanú3 tanúvallomásainak felhasználását, figyelembevételét is, hivatkozva arra, hogy az elsőfokú bíróság ezzel megsértette az őket megillető mentességi jogukat. Ahogy arra az ítéltábla a korábbi hatályon kívül helyező végzésében is rámutatott különbséget kell tenni a teljeskörű, abszolút tanúvallomás tételi mentesség és a korlátozott, relatív mentesség között. A két tanú nyomozás során tett vallomásokor hatályos Be. 82.§ /1/ bekezdés a/ pontja értelmében a tanú az ügyben terhelti pozícióban lévő hozzátartozója tekintetében élvezett teljeskörű mentességet. Ezzel szemben a 82.§ /1/ bekezdés b/ pontjában biztosított mentessége folytán- az önvádra kötelezés tilalmából adódóan- a vallomástételt csak abban a szorosan vett kérdésben tagadhatta meg, amennyiben azzal önmagát, vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná. Ebből következően, ha a tanú olyan kérdésre tagadja meg a válaszákat, amelyre a bíróság döntése értelmében mentességi joga nem terjed ki, ekként a vallomás megtagadása alaptalan, a bíróságnak ismételt figyelemztetni kell a Be. 85.§ /3/ bekezdése értelmében a tanúvallomás jogosulatlan megtagadásának következményeire és a Be.93.§-ban írtak alkalmazásával kötelezni kell a mentességet nem érintő körben a vallomástételre. tanú4 és tanú3 tanúk a nyomozati szakban a korlátozott mentességre történt szabályos figyelemztetés után, annak ismeretében tanúvallomást tettek, majd a tárgyalási szakban úgy nyilatkoztak, hogy élnek mentességi jogukkal. A fenti eljárásrendet teljes egészében a törvényszék nem vitte végig, nem alkalmazta a jogosulatlan vallomásmegtagadás következményeit. Legalább is az iratok közt nem található határozat arra nézve, hogy a bíróság megállapította a két tanú vonatkozásában a vallomástétel megtagadásának jogosulatlanságát és esetlegesen kezdeményezte volna a Btk. 277.§-ában írt bűncselekmény miatt velük szemben eljárás lefolytatását. Ezzel együtt is törvényesen járt el, amikor a tanúk nyomozati vallomását felolvasással a tárgyalás anyagává tette és beemelte a bizonyítéki körbe. Vizsgálva a két tanú nyomozás során tett vallomását, megállapítható, hogy abban az ő esetleges büntetőjogi felelősségükről nem volt szó, erre irányuló, vagy azt érintő kérdés a nyomozóhatóság részéről nem hangzott el, s ők sem tettek ilyen kijelentéseket. Kifejezetten egy tényleges ügylet lebonyolításáról nyilatkoztak, anélkül, hogy akárcsak utalás történt volna arra, hogy a mögött milyen cégek és azok esetlegesen milyen adóelkerülési tranzakciói húzódtak meg. A tanúvallomásokban elhangzott adatok szerepeltek Terheltl I.r. vádlott, valamint több más vádlott-társ nyilatkozataiban is, ugyanakkor a két tanú szerepéről, melyből esetükben az adócsalás részesi magatartására lehetne következtetni a vallomásokban nem esett szó. A tanúkat feljelentési kötelezettség sem terhelte. A védelem e két tanú vallomásával kapcsolatos további felvetései, az azok révén felvetett egyéb kérdések már a tanúvallomások bizonyító erejének megítélésénél jöhetnek szóba, de az ítéltábla is úgy találta, hogy a két kérdéses tanúvallomást nem kell kirekeszteni a bizonyítékok közül.

[63] Ugyancsak Terhelt1 I.r. vádlott védője hivatkozott a településli Kft5 ügyvezetője, tanú52 és a s.r.o2. romániai cég ügyvezetője, tanú2 elleni büntetőeljárásokban szereplő és a jelen eljárás egy részét képező ügyletek közti esetleges átfedésekre, amelyből következően kezdetben az ítélt dolog, de legalább is a kétszeres értékelés eljárásjogi kérdését vetette fel. Ezt módosítva, a másodfokú eljárásban lényegében I.r. vádlott esetében már csak az elkövetői alakzat bűnsegédletre történő megváltoztatása mellett érvelt. A törvényszék, ítéletének 112. oldalán maga is utalt a Miskolci Törvényszék 5.B. 496/2013/434. szám alatti, - tanú2 esetében 2017. szeptember 25. napján jogerős- ítéletére. Az ügyben a vádhatóság tanú52-t, mint tettest, valamint tanú2t, mint az ő bűnsegédjét vádolta adócsalás büntetével. A bizonyítás eredményéhez képest a bíróság tanú52 büntethetőséget kizáró tévedés okán felmentette az adócsalás vádjáról, míg közvetett tettesként mondta ki ezzel együtt tanú2t bűnösnek a bűncselekményben. A Debreceni Ítéltábla a 2018. május 8. napján kelt Bf.46/2018/12.szám alatti ítéletével a törvényszék ítéletét tanú52 vonatkozásában helybenhagyta. A jogerős ítéletben tanú2 büntetőjogi felelősségét az adott bűncselekményben az alapozta meg, hogy mint a s.r.o2. ügyvezetője megtévesztette az Kft5-t, így jutott a román cég nevében áfa-mentesen a gabonához. A két ítéleti tényállást tekintve megállapítható, hogy a jelen eljárásban és a miskolci ügyben feltárt gabona ügyletek egymástól függetlenül zajlottak, azok közt átfedés nincs és ezt nem csupán a gabona azonos, vagy nem azonos volta alapozza meg. Az ítéletekben írt egyes ügyletek kapcsán teljesen önálló, az adózás szempontjából más-más adóalanyisággal rendelkező, más-más jogalanyok közti jogviszonyokról van szó. A miskolci ügyben a közösségi értékesítés tekintetében megtévesztett Kft5. áfa felszámolása nélkül adta el a gabonát, a cselekménynek volt közvetett tettese tanú2. Az adásvételi szerződésben és a bizonylatokon feltüntetett szemben a gabona nem hagyta el Magyarország területét, így az áfa be nem fizetésével valósult meg a bűncselekmény. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az adott gabona további kereskedelmi láncolatában a későbbiekben más cég -jogellenes magatartásával- adócsalást már nem valósíthat meg. Másrészt a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, -végig követhetően- azonos számlafelhasználásról lehet beszélni, melyeknek hitelességét éppen ezért az elsőfokú bíróság helyesen nem is fogadta el, így a kérdéses számlák önmagukban nem alkalmasak az áru beazonosítására, nem mondható ki tehát egyértelműen, hogy a két ítéletben szereplő ügyletek egymással fedésben voltak, ugyanaz a gabona mozgott mindkét esetben. Ezzel kapcsolatosan az elsőfokú bíróság is helytállóan foglalt állást, melyből következik, az is, hogy a fenti ügyek nem érintik Terhelt1 I.r. vádlott jelen ügyben terhére rótt elkövetői magatartását.

[64] A fentiekből adódóan a másodfokú eljárásban egyetlen bizonyítékot sem kellett kirekeszteni a bizonyítékok köréből, valamennyi bizonyíték rendelkezésre állt a másodfokú felülbírálatához, melynek keretében kontrollálható volt a tényleges elsőfokú bizonyítás, az ezen alapuló ítélet megalapozottsága és törvényessége.

[65] A védelemnek a bizonyítás törvényességét és a tényállást több ponton támadó okfejtésével szemben az ítéltábla az elsőfokú ítéletet érdemi felülbírálatra alkalmasnak találta.

[66] Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat teljes körűen beszerezte, a lefolytatott bizonyítás Be-szerűen történt. A megismételt eljárásban szükség esetén a törvényszék az egyes bizonyítékokat közvetlenül is megvizsgálta, figyelemmel volt a védelmi oldal ezzel kapcsolatos indítványaira is. Az elsőfokú bíróság feltáró munkája kapcsán az ítéltábla nem észlelt egyoldalúságot, irányítottságot, a bíróság minden lényeges, fontos elemre kitért, azokat alaposan körül járta, nem hagyott tisztázatlan részleteket. Az ítéltábla a rendelkezésre álló iratok alapján nem talált a tényállásban iratellenes, részben felderítetlen, hiányos és helytelen következtetéseken alapuló megállapításokat. Ekként maga is egyetértett azzal, hogy az elsőfokú bíróság további bizonyítást nem tartott szükségesnek, ezért a

másodfokú eljárásban sem foghattak helyt a VI., IX., XII. és XIII.r. vádlottak védői fellebbezéseinek indoklásában megfogalmazott igényei a bizonyítás kiegészítésére, továbbvitelére irányulóan.

[67] A teljes bizonyítéki kört tekintve, a bizonyítékok több csoportba sorolhatók. Egyrészt a tényállás alapjául szolgált

- a költségvetést és gazdálkodást sértő cselekményekre vonatkozó jogszabályi környezet,
- a bizonyítási anyag részét képező okirati bizonyítékok,
- a személyi bizonyítékok,
- a számtalan tárgyi bizonyíték,
- a telefon lehallgatás anyaga és a
- többször kiegészített könyvszakértői vélemény.

[68] A költségvetést és a gazdálkodást sértő bűncselekmények esetében a jogszabályi környezet a gazdálkodás rendjét, a cégek státuszát, működését, a könyvviteli, könyvelési, számviteli rendelkezéseket, az ügyben releváns adózás rendjére vonatkozó - ÁFA törvény és ehhez kapcsolódó rendeletek- általános és speciális, egymással szorosan összetartozó, egymást kiegészítő, szigorú szabályozású normarendszeren alapul. Ezen jogszabályi környezet bemutatása az elsőfokú ítéletben elégséges szintén megtörtént, és megfelelően lekövethető. Az itt található jogi normák nem csak rögzítik a gazdálkodás körében elvárt kimentést nem tűrő egyes kötelezettségeket, hanem azokból vezethető le a büntetőjogi felelősségi konstrukció is, ami meghatározóan a cégekben vezető tisztséget betöltő személyekre vonatkozik. Így, jogszabályban előírt kötelezettségként a gazdasági társaság cégszerű működéséről a cégvezetőnek kell gondoskodni. A vonatkozó szabályozás lényegében objektív felelősséget telepít a cégvezetőkre, akik az ebből adódó feladataik, kötelezettségeik elmulasztása, megsértése esetén csak akkor mentesülhetnek a büntetőjogi felelősség alól, amennyiben mindez rajtuk kívül álló okra, esetlegesen más személy pl. könyvelő megtévesztő magatartására vezethető vissza. Ezért nem vezettek eredményre a beszámlázó cégeket vezető vádlottak védekezései, amelyeknek alapját a tudattartalom hiányára történt hivatkozás képezte. Ezen vádlottak tényállásban rögzített magatartása nem egyeztethető a cégvezetőkénti eljárásukat szabályozó normákkal. Teljes egészében tekintve az ítéleti tényállást, valamennyi őket érintő eseményre általánosan elmondható, hogy azok mögött valós gazdasági érdek, gazdálkodási tevékenység nem volt.

A vádlottak által működtetett cégek e tekintetben jól elkülöníthetők. A beszámlázó cégekkel szemben a Terhelt1 I.r. és Terhelt3 III.r. vádlott vezetése alatt gazdálkodó cégek esetében a beszerzett adatokból, a könyvelésből, nyilvántartási adatokból, az adóbevallás irataiból egyértelműen kitűnik, hogy ők tisztában voltak a fenti jogszabályi előírásokkal, ehhez képest okirati szinten, bizonylatokkal kiegészítve látszólag kézben tartották a szabályszerű működést, ugyanakkor az általuk vezetett négy cég és az ezekhez kapcsolódó cégek közt óriási a szakadék, ami tisztán kimutatható volt már az adóhatósági eljárásban, az adott végék vonatkozásában elvégzett revíziós, ellenőrzési tevékenységek során is. A közösségi beszerzéseket lekövetve a külföldi jogsegélyek révén további olyan új bizonyítékokat sikerült felkutatni, amelyek erősen kétségessé tették, hogy a 4 cég vonatkozásában az egyébként pontosan összerakott, összeállított okiratok tartalmának megfelelően zajlottak a szóban forgó gazdasági események.

[69] A költségvetést károsító bűncselekmények esetében jellemzően a büntetőeljárást adóhatósági eljárás, adóellenőrzés előzi meg. Mint okirati bizonyíték, az ennek során

keletkezett iratanyag részét képezi a nyomozati feltáró munka és bírósági eljárás bizonyítási anyagának, a feljelentésnek, mint ahogy az ügyben érintett cégekre vonatkozó és a jogsegély keretében beszerzett egyéb iratok is. ÁFA adónemben a Terhelt1 I.r. és Terhelt3 III.r. vádlottak által vezetett négy gazdasági társaság adóbevallása és az ahhoz tartozó egyéb okiratok alapját képezték könyvszakértő megállapításainak is.

[70] Az elsőfokú bíróság a személyi bizonyítékokat teljes körűen bevonta a bizonyításba, melyből kiemelkedő jelentőséggel bírtak a vádlottak magukra és a vádlott-társakra nézve tett előadásai. Ezen személyi bizonyítékokat az elsőfokú bíróság egytől egyig részletesen bemutatta ítéletében. Könnyebben követhető, átláthatóbb lett volna az indoklás, amennyiben az egyes vallomás részek, azok módosításai az adott tényállási pontokhoz kapcsolódó indoklás keretében kerülnek együttesen bemutatásra, összevetésre az oda tartozó egyéb személyi-, tárgyi-, okirati- és szakértői bizonyítékokkal, majd kerül sor ezek tükrében azok értékelésére, mérlegelésére, így az ítéletben visszatérően olvasható ismétlések is elkerülhetők lettek volna. Ezzel együtt is elmondható, hogy az elsőfokú ítéletben a törvényszék Be-szerűen vizsgálta, elemezte, külön-külön és folyamatos összehasonlításban értékelte a vádlottak valamennyi megszólalását, írásbeli nyilatkozatait is.

[71] Az elsőfokú ítélet indoklásából kiolvashatóan Terhelt1 I.r. vádlott első gyanúsítotti kihallgatása alkalmával tagadta a gyanúsításban írt bűncselekmények elkövetését, majd a 2011. november 7. napján fogatosított folytatólagos gyanúsítotti kihallgatása során igen részletes, feltáró jellegű beismerő vallomást tett. E vallomásában az I.r. vádlott nagy részletességgel és az elfogadott egyéb bizonyítékokkal leigazoltan tárta fel, hogy ténylegesen milyen céllal, mi módon megszervezve és bonyolítva zajlott le a tényállásban rögzített, az Áfa elkerülést célzó gabona-kereskedelem. Előadásában említést tett a legbelsőbb részletekről, szereplőkről is, pontosan bemutatva a számlázási lánc működését. Ezen nyilatkozatában ellentmondások nem észlelhetők, az egyes részletek egybevágnak, azok rendre leigazoltak a szintén terhelő adatsort tartalmazó V., VIII., IX., X., XIII. és XIV.r. vádlott-társi vallomásokkal is.

[72] Megfigyelhető, hogy a kezdetben terhelő tartalmú vallomásokat a vádlottak egy része – köztük Terhelt1 I.r. vádlott is - visszavonta, módosította. Ezen esetekben az elsőfokú bíróság valamennyi előadást bemutatva adott számot arról, hogy milyen egyéb bizonyítékokkal látta alátámasztva, ezáltal elfogadhatónak a visszavonásra, illetve módosításra került kezdeti nyilatkozatokat.

[73] A felelősségüket el nem ismerő vádlottak, így XVII., II., III., IV. VI. és XII.r. vádlottak, nem tettek magukra nézve terhelő vallomást, hárítani próbálták saját felelősségüket, vallomásaikat elemezve így is megállapítható volt, hogy az általuk a konkrét eseményekről elmondottak valójában a tényállásban foglaltakat igazolták vissza. A törvényszék az ő esetükben is részletesen bemutatta, hogy mely bizonyítékok cáfolták a védekezésüket, azokkal szemben miért ez utóbbiakat látta elfogadhatónak a tényállás alapjául.

[74] Összességében tehát az elsőfokú bíróság értékelő munkájáról elmondható, hogy körültekintően vizsgálta az egyes terhelti előadásokat, melyek közül csak az egyéb bizonyítékok által is többszörösen eligazolt vallomásokra alapította a tényállást, mely ekként logikus, okszerű és Be-szerinti mérlegelést jelent.

[75] Ezt az értékelést az elsőfokú bíróság az egyes tanúvallomások esetében is elvégezte ugyan az adott vádlottakhoz rendelve, de ezzel együtt is lekövethető, beazonosítható volt, hogy azok mely tényállási részekhez köthetők. A tanúk különböző helyzetben, módon kapcsolódtak az egyes tevékenységekhez, mint könyvelő, adminisztrátor, az értékesítő és vásárló cégek ügyvezetője, képviselője, dolgozói, a gabona szállításában részt vevő fuvarozók, akiknek az őket érintő körben volt rálátása az egyes eseményekre. Nyilatkozataikat külön-külön vizsgálva azoknak egyfajta, a védelem által adott magyarázat is tulajdonítható, azonban, ha azokat az adott folyamatba helyezzük, összehasonlítjuk a további terhelő bizonyítékokkal, ugyanazt a következtetést lehet levonni, még pedig, hogy az okirati szinten összeállított eseménysor és a valós helyzet messze nem volt egymással fedésben, a valós tényeknek semmi közük a „lepapírozott” -hoz. A tanúk sorában külön említést kell tenni tanú3, tanú53 és tanú2 vallomásáról, melyek nélkül is kellő bizonyíték állt az elsőfokú bíróság rendelkezésére, ezzel együtt azokról is elmondható, hogy alapjaiban illeszkedtek Terhelt1 I.r. vádlottnak a törvényszék által elfogadott vallomáshoz, de több ponton még az utóbb módosított előadásával is egyeztethetőek voltak.

[76] Az elsőfokú bíróság számára a tényállás megállapításához számtalan tárgyi bizonyíték is rendelkezésre állt, melyek jól mutatták, hogy a számlázási folyamat nem a valós tényeket tükrözte le. A nyomozóhatóság a házkutatások alkalmával egyes helyszíneken egymással össze nem tartozó cégek eszközeit foglalta le, valamint olyan cégiratok kerültek elő az adott vádlottnál, akiknél vallomásukból következően ilyen iratok nem is lehettek volna. Fontos eleme volt a bizonyításnak és az egyes vádlottak részéről nehezen védhető, magyarázható a számlatömbökhöz kapcsolódó bizonyítéksor, a Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlottak által vezetett számítógépes nyilvántartás, Terhelt3 III.r. vádlott határidő naplójának tartalma, melyek mind az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást támasztják alá.

[77] Ugyanilyen jelentőséggel bírtak, lényeges tényállást erősítő hatásuk volt a telefon-lehallgatások tartalmának is, melyek ugyancsak belülről engedtek betekintést a tényleges történésekre. Kétségtelen, hogy szűkebb körben, de valamennyi terhelő adathoz illeszkedtek ezek a bizonyítékok, mint ahogy a titkos megfigyelés és a titkos adatszerzés során begyűjtött igen lényeges információ halmaz is.

[78] A védelem a bírósági szakban folyamatosan vitatta, támadta a könyvszakértői tevékenységet is. Ezzel szemben az iratok tartalma alapján pontosan megállapítható, hogy a szakértőt a nyomozóhatóság milyen feladattal bízta meg a kirendeléskor s ezen feladat elvégzéséhez, milyen iratanyagot bocsátottak a szakértő rendelkezésére. Ezt vizsgálva megállapítható, hogy a könyvszakértő véleményében semmiféle kompetencia-zavar nem észlelhető. Annak eldöntése, hogy egy adott számla fiktív-e vagy sem, nem a szakértő kompetenciájába tartozó kérdés, a szakértő nem tényekről dönt. Mindezt a szakértő tiszteletben tartotta, nem bocsátkozott a kompetenciájába nem tartozó kérdések eldöntésébe. Kétségtelen, hogy a tárgyaláson történt meghallgatása alkalmával a szakértő egyes helyzetekben bizonytalanságot mutatott, ezt maga is elismerte, de ezt követően a megválaszoltalan kérdéseket megvizsgálva, utóbb már pontos választ tudott adni a számtalan védői felvetésre is. A szakértő feladata mindössze annyi volt, hogy határozza meg az adócsökkentés mértékét, amennyiben az elszámoláshoz felhasznált számlák, bizonylatok nem alkalmasak ilyen joghatás kiváltására. Mindez pedig a másodfokú bíróság álláspontja szerint

nem kifogásolható. A szakértő által számolt adatok pontosak és a számvitel rendje megsértése körében tett megállapításai sem támadhatók alappal.

[79] Mindezekre tekintettel az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 592.§ /1/ bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, azt a fellebbviteli főügyészség indítványának is megfelelően a Be.593.§ /1/ bekezdés a/ pontja alapján csupán az alábbiakkal egészíti ki, illetve a pontosítja:

a Kft6 a felszámolási eljárás lefolytatását követően 2014. január 23. napján, a Kft9 a felszámolási eljárás lefolytatását követően 2014. június 18. napján,

a Kft10 a kényszertörlési eljárást követően 2014. január 2. napján,

az Kft11 a felszámolási eljárás lefolytatását követően 2013. április 16. napján, a Kft12 a kényszertörlési eljárást követően 2014. november 15. napján,

az Kft13 a felszámolási eljárást követően 2013. szeptember 11. napján,

a Kft14 a felszámolási eljárást követően 2015. április 17. napján (56. és 57. utóiratok),

a Kft15 a felszámolási eljárást követően 2014. június 10. napján (61. utóirat),

a Kft7 a felszámolási eljárást követően 2014. július 7. napján (62. utóirat), az Kft16 a felszámolási eljárást követően 2014. október 9. napján (65. utóirat),

a Kft17 a felszámolási eljárást követően 2013. október 3. napján (66. utóirat),

az Kft1 a felszámolási eljárást követően 2017. október 25. napján (66. utóirat),

a Kft2 a felszámolási eljárást követően 2015. február 10. napján (66. utóirat),

a Kft18 a felszámolási eljárást követően 2013. október 2. napján (67. utóirat), a Kft19 a felszámolási eljárást követően 2015. március 20. napján (68. utóirat),

a Kft4 a felszámolási eljárást követően 2014. május 22. napján (69. utóirat), a Kft20 a kényszertörlési eljárást követően 2016. március 6. napján (70. utóirat),

a Kft3 a felszámolási eljárást követően 2016. április 1. napján (236. utóirat) lett törölve a cégnyilvántartásból / megismételt eljárás során beszerzett bírósági iratok/.

[80] Az elsőfokú bíróság helyesen Terhelt11 XI.r. vádlott bűnösségét a rendelkező rész szerint megállapította a bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében és magánokirat-hamisítás vétségében és az indokolásban pontosan le is vezette, hogy a XI.r. vádlott bűnsegédi magatartása mely bizonyítékokon alapszik. Ezzel ellentétes megállapítás olvasható- amely úgy tűnik, hogy a hatályon kívül helyezett ítélet ezen megállapításának figyelmen kívül hagyásával, technikai problémából adódik – olvasható az ítélet 49. oldal 130. bekezdésében. Ezért azt az ítéltábla a tényállásból mellőzi és helyette rögzíti, hogy a XI.r. vádlott tisztában volt azzal, hogy a I/9.tényállási pontban írt magatartásával segítséget nyújt Terhelt1 I.r. vádlottnak az adófizetés elkerüléséhez.

[81] Rögzíti ugyanakkor az ítéltábla az ítélet személyi részében, hogy Terhelt11 XI.r. vádlott időközben megnősült, egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Terhelt10 X.r. vádlott gondozása alatt álló gyermeke súlyosan fogyatékos, havi 37.490 Ft ápolási díjban részesül. Terhelt16 XVI.r. vádlott élettársi kapcsolatban él, melynek keretében egy tartós betegségben szenvedő kiskorú gyermekének eltartásáról gondoskodik.

[82] A fentiekből is következik, hogy az ítéltábla Terhelt11 XI.r. vádlott vonatkozásában sem kívánta a védő indítványa szerint kiegészíteni a tényállást, tekintve, hogy ezen részében is a megfelelően értékelt bizonyítékokon alapszik. Kétségtelen, hogy a XI.r. vádlott cége 2011. január 1. és március 31. közti bevallási időszakra nézve 37.634.000 Ft befizetendő ÁFA-t vallott be. A bevallásból megállapíthatóan azonban beszerzést terhelő levonható ÁFA-ként 0 Ft-ot jelölt meg. Ez a bevallás ebben a formában a büntetőjogi felelősség kérdésének eldöntéséhez releváns adatokkal nem szolgál.

[83] Ezekkel a kiegészítésekkel pontosításokkal a törvényszék ítélete teljes mértékig megalapozott, melyből következően az érintett vádlottak felmentésére a másodfokú eljárásban sem kerülhetett sor.

[84] A tényállás alapján okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére.

[85] Helytállóan foglalt állást az alkalmazandó jogszabály kérdésében is akként, hogy a főszabály szerinti, elkövetéskor hatályos Btk. alapján bírálendő el a vádlottak cselekménye tekintve, hogy a jelenlegi Btk. rendelkezései nem nyújtanak kedvezőbb elbírálást. Az egyes vádlottak terhére rótt bűncselekmények megnevezése, jogi minősítése mindenben megfelel a vonatkozó anyagi jogi szabályoknak, melyhez az elsőfokú bíróság elfogadható indoklást fűzött.

[86] Az elsőfokú bíróság a büntetékiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket teljes körűen feltárta és súlyuknak megfelelően értékelte. A másodfokú bíróság Terhelt10 X.r., Terhelt11 XI.r. és Terhelt16 XVI.r. vádlottak vonatkozásában további enyhítő körülményként vette figyelembe, hogy egy-egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodnak. A fellebbviteli főügyészség büntetékiszabással kapcsolatos szempontrendszerével, melyben meghatározó a tetтарыnyosság, az adott bűncselekményekre előírt büntetési tételkeretek, az abból adódó középérték, a fokozatosság, az egyes vádlottak előéleti adatai is, az ítéltábla nem tud, de nem is kíván szembe szállni, lévén, hogy az önmagában szakszerű. Kétségtelen, hogy időszzerű elbírálás esetén az elsőfokú bíróság által az egyes vádlottakkal szemben meghatározott joghátrányok szóba sem jöhetnének. Jelen ügyben azonban megkerülhetetlen tényező az igen jelentős, a vádlottakra vissza nem vezethető időmúlás, mely számukra komoly hátrányt jelentett, hisz mintegy 10 évig álltak az eljárás hatálya alatt, melyet mindenképpen kompenzálni szükséges, tükröznie kell a kiszabott büntetésnek. Az Emberi Jogok Európai Bírósága számos döntésében a tisztességes eljárás egyik pilléréként tartja számon az „ésszerű idő” követelményének betartását, mely elvárás beépült a jelenleg hatályos büntetőeljárás törvénybe is, és fontosságát jelzi, hogy a 562.§ /1/ bekezdése előírja, miszerint, ha a bíróság a büntetés kiszabása során enyhítő körülményként figyelembe vette a büntetőeljárás elhúzódását, az erre való utalásnak a rövidített indoklásban is szerepelnie kell. Kétségtelen, hogy az elkövetéskor hatályos, 1978.évi IV.tv. is előírta a középérték alkalmazását a büntetés kiszabásánál, ezzel együtt is a büntetés kiszabási gyakorlat az akkori konkrét társadalomra veszélyesség meghatározásához igazodott. Mindezeket a szempontokat, elvárásokat az elsőfokú bíróság is alapul vette, az egyes büntetések a ritkán előforduló, ilyen mérvű időmúlás teremtette speciális helyzetben kerültek alkalmazásra, s mint ilyenek, az ítéltábla úgy találta, hogy egyik vádlott esetében sem olyan mértékben kirívóan enyhék, ezáltal törvénysértőek, amelyeknek az ügyészi indítvány szerinti súlyosítása elkerülhetetlen lenne a másodfokú eljárásban. Ezzel együtt vitathatatlanul az ítélet belső arányossága több ponton támadható, azonban az ilyen nagy számú vádlott mellett, a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés szabta büntetési keretek közt, figyelemmel a Be.605.§ /2/ bekezdésében írt követelményre is, a másodfokú bíróság rendkívül beszűkült

mozgástérrel rendelkezik, amely nem teszi lehetővé az ítéletben az egyes büntetések közt kétségtelenül észlelhető aránytalanságok megfelelő kiküszöbölését. Itt jegyzi meg a másodfokú bíróság, hogy Terhelt16 XVI.r. vádlott esetében az 1 év tartamú szabadságvesztés kiszabására a Btk. 87.§ /2/ bekezdés c/ pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával került sor.

[87] A fentiekből következik az is, hogy az enyhítést célzó fellebbezéseknek sem vezethettek eredményre a másodfokú eljárásban.

[88] Terhelt1 I.r. és Terhelt3 III.r. vádlottak vonatkozásában osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség indítványát. A rendelkezésre álló iratoknak megfelelően rögzítette az elsőfokú bíróság az ítélet 150. oldalán, hogy a két vádlott cégeivel szemben a NAV milyen összegű adóhiányt állapított meg a vádbeli időszakra nézve. Helyesen szem előtt tartotta a költségvetést károsító bűncselekmények kapcsán, a 95/2011.BK vélemény iránymutatása szerint érvényesülő kétszeri értékelés tilalmát is, amikor a vádlottakkal szemben a vagyoneklobzást alkalmazta. Ugyanakkor, ahogy arra a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott, nincs egyértelmű utalás a tényállásban arra, hogy a tényállásban írt adóbevétel csökkenés és a NAV által a határozatokon megállapított adóhiány különbözete az I. illetve a III.r. vádlottaknál csapódott el, vagyis azzal maguk gazdagodtak. Ennek hiányában pedig a vádlottakkal szemben alkalmazott vagyoneklobzás törvényi feltétele nem állapítható meg, így az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be.606.§ /1/ bekezdése alapján megváltoztatva, az erre vonatkozó rendelkezést mellőzte, melyre tekintettel Terhelt1 I.r. vádlott esetében a Magyar Államkincstárnál letétben kezelt pénzeszegek lefoglalását a Be. 320.§ /1/ bekezdés a/ pontja alapján megszüntette és kiadni rendelte I.r. vádlottnak, míg az Kft1 ítéletben megjelölt bankszámláira érkező pénzeszegekre vonatkozó zár alá vételt a Be. 330.§ /2/ bekezdés d/ pontja alapján feloldotta.

[89] Megalapozottnak találta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség azon indítványát is, mely Terhelt17 XVII.r. vádlott esetében a vagyoneklobzás alkalmazására irányult. A Btk. 77/B. § /1/ bekezdés a/ pontja értelmében vagyoneklobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyona, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett. Ezen kötelező rendelkezés értelmében tehát a tényállásból adódóan már az elsőfokú eljárásban rendelkezni kellett volna ezen intézkedéssel kapcsolatosan, mely elmaradt, így az ítéltábla a fellebbviteli főügyészi indítványnak megfelelően Terhelt17 XVII.r. vádlottal szemben 200.000 Ft vagyoneklobzást rendelt el.

[90] Terhelt1 I.r. és Terhelt17 XVI.r. vádlottak esetében észlelte az ítéltábla, hogy az általuk előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása nem teljesen pontos, ezért azt a rendelkezésre álló iratok tartalmának megfelelően korrigálta.

[91] Terhelt16 XVI.r. vádlott esetében az ítélet rendelkező részében a büntetés tartamának arab számmal történő rögzítésekor elírás történt, szabadságvesztésének tartama helyesen - a betűvel kiírtnak megfelelően – 1 év.

[92] Tekintve, hogy a további rendelkezések törvényesek, az ítéltábla egyebekben az elsőfokú ítéletet Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt9 IX. r., Terhelt10 X. r., Terhelt11 XI. r., Terhelt12 XII. r., Terhelt13 XIII. r., Terhelt14 XIV. r., Terhelt15 XV. r., Terhelt16 XVI. r., Terhelt17 XVII. r. vádlottak vonatkozásában a Be. 605.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

[93] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről az Terhelt5 V.r.vádlottat érintő részében a Be. 613.§ /2/ bekezdés b/ pontjára figyelemmel és a Be.576.§ /1/ bekezdés a/

pontja, míg a további vádlottak vonatkozásában a Be. 613.§ /1/ bekezdése alapján rendelkezett.

Győr, 2021. június 15.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
előadó bíró

Dr. Élő András sk.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és a Kaposvári Törvényszék 2020. március 03. napján kelt 20.B.548/2017/265. számú ítéletének meg nem változtatott része Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt9 IX. r., Terhelt10 X. r., Terhelt11 XI. r., Terhelt12 XII. r., Terhelt13 XIII. r., Terhelt14 XIV. r., Terhelt15 XV. r., Terhelt16 XVI. r., Terhelt17 XVII. r. vádlottak vonatkozásában 2021. június 15. napján jogerős.

Győr, 2021. június 15.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke